

περιγραφή τούς τρόπους παραγωγῆς σταφίδων εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς καλλιέργειας τῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιοχάς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι σήμερον ἔχουν σημασίαν διὰ τὴν Γερμανικὴν ἀγοράν, ἤτοι τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Περσίαν καὶ τὴν Καλιφόρνιαν, εἶναι δυνατόν νὰ σχηματίσῃ τις μίαν ὁμοίομορφον εἰκόνα ἐπὶ τῆς σταδιακῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ νωποῦ σταφυλίου εἰς ξηρὰν ἐξαγωγίμον σταφίδα.

Ἐν πρώτοις, δεόν νὰ διασαφηνισθῇ λεπτομερῶς τί εἶναι «Ροζίνεν» καὶ «Σουλτάνας» ἢ «Σουλτανίνεν». Ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ροζίνεν» νοοῦνται συνήθως ὅλαι αἱ καταναλώσιμοι σταφίδες εἰς ἀποξηραμένην κατάστασιν. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουν ὁμοῦς διάφοροι ὀνομασίαι διὰ τὰς σταφίδας, τὰς ὀνομαζομένας «Ροζίνεν». Οὕτως ἔαν τις ζητήσῃ 125 γραμμάρια «Ροζίνεν» εἰς καταστήματι εἰς τὸ Ἀμβούργον, οὗτος ἔννοεῖ ὀπωσδήποτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν εἰδικῶν ἀποκαλεῖται «Σουλτάνας». Τουναντίον εἰς τὸ Μόναχον ἡ οἰκοκυρά θὰ ζητήσῃ «10 Ντέκα Σουλτανίνεν» ἔαν θελήσῃ νὰ ἀγοράσῃ 100 γρ. σουλτανίνας. Διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ποιότητα ἐπέρχεται συμφωνία ταχέως ἔπειτα. Ἡ μνεῖα τῶν λεπτομερειῶν τούτων ἔχει τὴν σημασίαν τῆς, ἔαν πρόκειται νὰ ἀποφευχθοῦν παρεξηγήσεις μεταξὺ χονδρεμπόρου καὶ ἐμπόρου λιανικῆς πωλήσεως.

Ὡς ἀνεφέρθη ἤδη ἀνωτέρω, ὅλαι αἱ ξηραὶ σταφίδες ἀποκαλοῦνται «Ροζίνεν». Ἐνῶ εἰς τὴν Βόρ. Γερμανίαν ὅσοι ζητοῦν «Ροζίνεν», ἔννοοῦν σταφίδας χωρὶς κουκούτσια, ἤτοι σουλτανίνας, εἰς τὴν Νότιον Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. Ἐὰν εἰς τὴν Βόρ. Γερμανίαν θέλῃ τις νὰ ἀγοράσῃ σταφίδας μὲ κουκούτσια, τότε λέγει: «Γκρόσσε

Ροζίνεν» (μεγάλας σταφίδας) ἢ «Τρόκνεν Ροζίνεν». Εἰς τὴν Νότιον Γερμανίαν γενικῶς χρησιμοποιεῖται ἡ λέξις «Ροζίνεν» ἀπλῶς δι' ὅλα τὰ παρεμφερῆ εἶδη. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν, προκειμένου περὶ προσφορῶν, χρησιμοποιεῖται ἡ ὀνομασία «Σουλτάνα Ροζίνεν» ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοιοῦτων ἄνευ κουκούτσιων, ἤτοι περὶ Σουλτανίνων. Οὕτω δὲν δύναται νὰ προκύψῃ παρεξήγησις. Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον σχετικῶς ἔαν ἐγένετο μνεῖα τοῦ πῶς, ἤτοι ὑπὸ ποίας ὀνομασίας, κυκλοφοροῦν «Ροζίνεν» εἰς τὰς κυριώτερας χώρας παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ἰδίως εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, εἰς τὸ ἐμπόριον.

Εἰς τὴν Τουρκίαν ἀποκαλοῦνται γενικῶς «Ρέζινς» πάντα τὰ ἀποξηραμένα σταφύλια, συμφώνως μὲ τὰ ἐν Γερμανίᾳ κρατούντα. Κατόπιν γίνεται διάκρισις μεταξὺ «Ρόζινς Σουλτάνας» καὶ «Ρέζινς Ἐλεμες» ὅπερ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ὀνομασίας «Σουλτάνας» ἢ «Σουλτανίνεν» ἀφ' ἑνὸς καὶ «Ροζίνεν» ἢ «Γκρόσσε Ροζίνεν» ἢ καὶ «Ἐλεμε-Ροζίνεν» ἀφ' ἑτέρου, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἡ τελευταία εἶναι ἀρκετὰ γνωστῆ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα χρησιμοποιοῦνται οἱ ἴδιοι ὀνομασίαι ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας τῆς «Κορινθιακῆς Σταφίδος», ἣτις παίζει ἰδιαίτερον ρόλον καὶ περὶ τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ μνεῖα εἰς ἄλλο μέρος. Εἰς τὴν Καλιφόρνιαν χρησιμοποιοῦν τὴν ὀνομασίαν «Ρέζινς» γενικῶς, δι' ὅλα τὰ ἀποξηραμένα σταφύλια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν «Κόραντς» ἤτοι «Κορίνθεν» (Κορινθιακῆ Σταφίς), μολονότι δὲν ἔχει πρᾶγματι τὶ τὸ κοινὸν σχεδὸν μὲ τὴν τελευταίαν ταύτην, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποξηραίνεται καὶ σήμερον ἀκόμη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἥλιον. «Ροζίνεν» μὲ κουκούτσια ὀρθῶς ἀποκαλοῦνται «Μοσκάτιελ» καθόσον ὁμοιάζουν πολὺ εἰς τὰς Ἴσπανικὰς